

[Petra Petersen.]

ser ud til — også hvedemel, byg- og havregryn samt de varer, der forarbejdes af hvedemelet, stige.

Den opmuntring, det var for husmødrene, at hvedemel, franskbrød og wienerbrød blev frigivet for rationering, havde altså den vrangside, at det var hensigten at fordyre disse varer. Rundstykkerne og det hjemmebagte franskbrød søndag morgen er igen i fare. For de store familier, dem med de mange børn, vil de fordyrede gryn også komme til at betyde en væsentlig udgift.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde ved første behandling af dette lovforslag, at en stigning på 5 øre pr. kg på mel og gryn måtte kunne tages. Javel, for nogle folk betyder en prisstigning på disse almindelige forbrugsvarer måske intet, men der er mange, mange familier her i landet, som efterhånden har måttet ty til grynene som den daglige spise. Jeg kender en sådan børnerig familie, der hver dag bruger mindst 1 kg havregryn, og når man tager i betragtning, at de i forvejen har vanskeligt ved at få lønnen til at slå til, føles enhver prisstigning hårdt.

Hvad angår opfodring af byg- og havregryn, er faren ikke særlig stor, så det skulle ikke være en årsag til, at man ikke kan give dette tilskud. Mit parti har derfor stillet et underændringsforslag, der går ud på også at opretholde tilskuddet for hvedemel, havregryn, byggryn og bygsgitemel, og jeg opfordrer de ærede medlemmer i det høje ting til at støtte vort underændringsforslag.

Tholstrup: Vi kan ikke tiltræde princippet i det foreliggende lovforslag ud fra den betragtning, at tilskud af den art, som loven omfatter, stort set betales, direkte eller indirekte, af de samme befolkningsgrupper, som loven tilsigter at hjælpe. Vi foretrækker, at tilskudsordningen bortfalder, og at leveomkostningerne for befolkningen nedbringes ved billiggørelse af forbrugsvarerne ved afskaffelse af toldbeskyttelsen og restriktionerne. Vi er imod at søge pristallet kunstigt stabiliseret ved politiske indgreb i stedet for gennem fjernelse af monopolerne og gennemførelse af fri konkurrence at tilvejebringe naturlige muligheder for et faldende pristal med deraf følgende øget realindkomst for befolkningen. Vi henviser iøvrigt rege-

ringen til at indskrænke den offentlige administration og til at gå skattelettelsernes vej fremfor at uddele tilskud, som befolkningen selv må betale.

Jeg vil her tilføje nogle bemærkninger ud over det, som vi har skrevet i betænkningen til lovforslaget. Jeg synes, det er højst uheldigt, at man her på kunstig vis opretholder en ganske unaturlig pris på en bestemt vare i stedet for at lade den finde sit naturlige leje, så folk derigennem kan indrette deres forbrug og fastlægge deres økonomi. Her tales jo nok om, at man holder det mest fundamentale næringsmiddel nede i en lav pris — ganske vist som sagt ved at tage pengene på en anden måde fra stort set de samme mennesker, der nyder godt deraf —, men det er nu heller ikke helt afgjort, at netop rugbrødet er det billigste næringsmiddel. På landet, hvor man har den billige mælk, udgør grød et meget vigtigt næringsmiddel, ligesom kartofler gør det. Selv om der ikke sker store omlægninger i anledning af disse kunstige foranstaltninger, er det alligevel uheldigt, at man ikke her vil anerkende det almindelige markedsprincip, hvor tilbud og efterspørgsel afgør priserne på de forskellige varer, man ønsker at købe. Men dobbelt uheldigt er det, når man vil fastlægge brødprisen på et så lavt niveau, som næppe nogensinde vil blive aktuelt igen ad naturligt vej.

Det, der har været bevæggrunden til en subsidiepolitik i andre lande, f. eks. England, har jo hovedsagelig været, at man under krigen har villet holde priserne nede på vigtige forbrugsartikler for ikke at presse levestandarden for højt op på områder, hvor det bagefter ville være vanskeligt at få det ned igen, idet man dengang mente, at tilskuddene kunne falde bort og skattetrykket dermed lettes, efterhånden som priserne på disse vigtige forbrugsvarer faldt tilbage til et naturligt leje, altså med andre ord en fuldkommen automatisk afvikling af subsidiepolitikken.

Et sådant automatisk afviklingsprogram er ikke knyttet til dette lovforslag. Det burde der måske have været. Man burde måske have haft en sådan afvikling sat i system på den måde, at man sagde, at når pristallet kan gå ned af forskellige årsager, så vil det være rimeligt i stedet for